

Sygn. akt IV Ka 89/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2016 r.

sprawy **G. F.**

syna H. i Z. z domu W. (...) r. w W. z art. 178a § 1 i 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 10 grudnia 2015 r. sygnatura akt II K 621/15

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 89/16

UZASADNIENIE

G. F. oskarżony został o to, że:

I. w dniu 01 czerwca 2015r. w W. woj. (...) ustalona osoba będąc w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej zawartości I. 0,80 mg/l 0,85 mg/l, alkoholu wdychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) wbrew zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn. akt IIK 1148/13

tj. o czyn z art. 178a§1 i 4 kk

II. w dniu 01 czerwca 2015r. w W. woj. (...) ustalona osobą będąc w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej zawartości I. 0, 68 mg/l II. 0,71 mg/l alkoholu wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) wbrew zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn. akt IIK 1148/13

tj. o czyn z art. 178a§1 i 4 kk

Wyrokiem z dnia 10 grudnia 2015r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, w sprawie o sygn. akt II K 621/15: G. F. uznał za winnego popełnienia czynów opisanego w punkcie I i II części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 178a §1 i 4kk i za czyny te przy przyjęciu, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw na podstawie art. 178a§4kk w z. w z art. 91§1kk wymierzył mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, ponadto na podstawie art. 42§3 kk orzekł wobec G. F. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, a na podstawie art. 43a§2 kk orzekł świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 złotych (dziesięciu tysięcy) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Z rozstrzygnięciem tym nie pogodził się oskarżony, który w osobistej apelacji zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, wskazując że jest ono według jego oceny „zbyt wysoka”. Wskazał przy tym, że jest osobą bezrobotną, nie może podjąć pracy zarobkowej, bo ma niesprawną lewą rękę. Podnosząc ten zarzut oskarżony wniósł o ponowne rozpoznanie sprawy.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezpodstawna i to w stopniu wręcz oczywistym.

G. F. nie neguje ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd orzekający, zatem bezsporne jest to, że 1 czerwca 2015r. dwukrotnie (rano o godzinie 10.40 i następnie w południe o godzinie 12.00) był zatrzymywany do kontroli drogowej w samochodzie F. (...) nr rej. (...) i w obu przypadkach był on w stanie nietrzeźwości, zaś samochodem kierował mimo orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Tym samym sprawstwo co do obu przypisanych mu przestępstw, których dopuścił się w ramach tzw. ciągu przestępstw, nie budzi żadnych wątpliwości. Nie sposób przy tym nie stwierdzić, że pierwsze zatrzymanie i wynikające stąd konsekwencje prawne w żadnej mierze nie skłoniły apelującego do zmiany zachowania, w efekcie czego popełnił takie samo przestępstwo. Taka postawa jednoznacznie wpływa nie tylko na ocenę zachowania się oskarżonego, ale i ma bezpośredni wpływ na wymiar kary.

W sytuacji kiedy to oskarżony był uprzednio 5 – krotnie karany sądownie (po raz ostatni wyrokiem z 11.12.2013r. – k. 62 – 63), wymierzenie kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności w żadnym przypadku nie może być uznane za surowe ukaranie. Żadna ze wskazanych przez skarżącego okoliczności, tj. brak pracy czy stwierdzone w 2002 i 2010r. urazy ręki, nie wpływają na ocenę trafności stanowiska Sądu I instancji co do oceny zarówno stopnia społecznej szkodliwości czynów, jak i samego zawinienia G. F.. Słusznie przy tym wskazał Sąd meriti, że mimo uprzedniego skazania za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości i orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, oskarżony nie zmienił swego nastawienia nie tylko do powszechnie obowiązujących zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, ale i zasad porządku prawnego. Dobitym dowodem lekceważącego stosunku oskarżonego jest właśnie jego zachowanie 1 czerwca 2015r.

Jakkolwiek z uwagi na nader lakoniczną w swej treści apelację wprost nie można wyprowadzić wniosku czy zarzut surowości dotyczy także środka karnego – dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, jak też świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 złotych, to Sąd odwoławczy wskazuje, że w tym zakresie Sąd orzekający zastosował przepisy obowiązujące w dacie popełnienia przestępstw przez oskarżonego. W przypadku sprawców czynów z art. 178§4 k.k. ustawodawca wprost orzekł obowiązek orzeczenia dożywotnio zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, zaś wysokość świadczenia pieniężnego określił na kwotę do 10.000 złotych do 60.000 złotych, która jest niezależna od sytuacji i możliwości majątkowych sprawcy.

Z tych też względów apelacja oskarżonego na uwzględnienie nie zasługiwała.

Z uwagi na wynik postępowania odwoławczego oraz brzmienie art. 636§1 k.p.k., jak też uwzględniając sytuację materialną i majątkową oskarżonego, Sąd odwoławczy zwolnił go od obowiązku poniesienia kosztów sądowych związanych z tym postępowaniem, a wydatkami obciążył Skarb Państwa.